

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Imperatoris Constantini, Constantini filij, ad Alexandrinos epistola. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODORITI
EPISCOPI CYRI ECCLE-
SIASTICAE HISTORIAE
Liber Secundus.

De sancti Athanasii reditu. CAP. I.

Iuinus ille Athanasius biennio integro & mensibus quatuor Triueri cōmoratus, reuertit Alexandriam. Quo quidem tempore Constantinus filius Constantini Magni natu maximus, qui Galliae versus occidentem imperiū obtinuit, literas ad ecclesiā scripsit Alexandrinam, quae ita se habent.

Imperatoris Constantini, Constantini filij, ad Alexandrinos epistola. CAP. II.

Constantinus Caesar populo catholicae ecclesiae, quae est Alexandriae S.

VEstra prudentiae minimè obscurum esse arbitror, quid causae fuerit, cur sacrosanctae legis, & doctrinae evangelicae interpres Athanasius à patre meo in Galliam relegatus sit: ne scilicet per nefariam improborum quorundam peruersitatem (nam agrestis infestorum & crudelium hostium immanitas eius capiti periculum intenderat) vulnera planè insanabilia sustinere coactus fuisset. Quocirca ut hanc nequam hominum malitiam effugeret, ex illorum quasi faucibus, qui ei struebant insidias, ereptus est, iussusq; ut sub mea ditioe vitam degat, quo nō aliter ac si in ea ciuitate versaretur, in qua antehac vixerit, omnibus rebus ad vitam necessariis (licet eius eximia virtus diuina ope freta graues asperioris fortunae arunas pro nihilo putet) abundare circumfluereque possit. Quamobrem cum pater meus Constantinus Augustus, dignus sanè ob res praecclare gestas

THEODORITI HISTOR.

gestas, qui sempiternæ memoriæ commendetur, haberet in animo, episcopum illum ad propriam sedem locumq; vestræ cum primis sanctimoniam gratia restituere, & morte, vt fors humana fert, antè occupatus occumberet, quàm id, quod erat sibi in optatis, explere posset, consentaneum certe existimaui, vt ipse institutum tam pij Imperatoris mihi exequendum susciperem. Quanta autem obseruantia & honore hominem complexus fuerim, ab eo ipso, simul atque in vestrum conspectum venerit, facile intelligetis. Nec mirum sanè, me istud humanitatis officium erga illum declarasse, nam tum quædam vestri desiderii, quasi effigies, tum grauis hominis persona ante oculos mentis obuersata, animû meum ad hoc ipsum commouit, vehementerq; cohortata est. Deus vos, fratres mei charissimi, sua prouidentia diu seruet incolumes. Cum istis Constantini literis sanctus Athanasius redit Alexandriam. Quem omnes tum ciues, tum rustici, tum nobiles, tum plebei, cupidè libenterque excipiunt, exceptis solum Arianis, quibus eius reditus molestiæ & angori fuit. Quapropter Eusebius, Theognis, & quotquot eorum factioni adhærebant, suas machinas ad Athanasium oppugnandum de integro admouere, & calumnias in aures Constantii Imperatoris, qui filius Constantini minor natus fuit, contra eum callide infundere cœperunt. Sed qua ratione hoc factum sit, & quemadmodum iste Imperator à vera doctrinæ apostolicæ regula deflexerit, deinceps commemorabo.

*Quomodo Constantius Imperator à recta fide abdu-
ctus fuerit. CAP. III.*

Constantiæ Licinij coniugi, & forori Constantini, magna intercessit familiaritas cum presbytero quodam Ariana labe infecto: qui tamen erroris morbum, quo laborabat, non palam ostendit, tamen assiduè, dum cum illa sermonem conferebat, dixit Arium falso accusatum esse. Huic Constantiæ frater eius Constantinus Imperator multo omnium illustrissimus, post mortem Licinij, viri sui impij, omni cura ac studio prospexit, eamque ex viduitate nihil incommodi capere passus est. Quinetiam cum mortem iam esset obitura, ei præsto fuit, neque vllum officij genus, quod